

Роботи переможців:

Номінація вірші українською мовою

I місце – Юлія Чімирис (СумДУ),

Я для тебе завжди буду іншою:
коли все безнадійно однакове,
коли кава гірка розчинює
твою сутність
на йони,
на атоми,
на тонічні судоми, агонії,
на стосунків напружені жили,
на усі божевільні теорії,
і усім потаємні мотиви.
На химерні курсиви, лінії
між tomorrow -
today -
yesterday -
ти з'явився не з цього виміру,
я ще гірше: не з цього всесвіту.
Міліарди, мільйони – однакові,
одиниці десятки – щасливі
та іще зо півсотні субатомів
катенують чорне та біле.
Та іще зо півсотні зустрічей
(рівно стільки ж прощань – відчай!)
вони схожі
ну що ж
подумаєш...
Я для тебе залишуся іншою

II місце – Анна Лисенко (Київський національний університет імені Тараса Шевченка)

Luna

Ти знаєш, що десь є місяць,
А сам стоїш на землі.
Бувають люди хороші,
А ми...буваємо злі.

І вабить своїми шрамами
Місяць у темноті,
І стає він тобі компаньйоном,
Коли сидиш на самоті.

І тягнешся ти рукою,
Здається, ще трохи лишилось.
«Чому саме місяць?» – хтось скаже.
Все просто, – «Бо сонце розбилось».

Хай місяць лікує шкіру,
Хай ніжно цілує руки,

Бо кожна твоя присутність
Набуває смаку розлуки.

Місяць все знає давно.
Від нього секретів не маю.
Панацею від світу й людей
Під його світлим німбом шукаю.

Нехай атрофовує душу,
У срібло запаює тіло,
Бо краще досконало страждати,
Аніж бути щасливим невміло

III місце – Даніела Тороній (Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника)

вийти із зони комфорту й
молитися стоячи.
ковтати проміння сонця і,
тулячи до лица
конвалії,
забути свої
аномалії.

три пляшки віскі за ніч
і так, щоб аж було
соромно,
триматись за кусень
очей й боліти
четвертим
голодом.

питатись поспішно у них
чи варто на щось
сподіватися,
чи заради усіх святих
тремтіти,
та завше тобі
сповідатися.

зіпсованим маревом ночі
щось тихо-таки
говорити,
неспішно чекати світанку
і пошепки
дихати
/жити/

Номінація художні переклади з англійської мови (Sara Teasdale. Her voice is like clear water)

I місце – Ілля Калашніков (Херсонський державний університет)

Як крапель водограй твій голос чистий
Сара Тісдейл

Як крапель водограй твій голос чистий,
Що падають із дзвоном на каміння,
В далекій лісі, де в спочинок млистій
Самітня тиша порина в зомлінні.

Думки твої, як лотос променистий,
Що сьйвом озоря святинь склепіння,
Де в купелі серед струмків сріблистих,
Самітня тиша пізнає спасіння.

Вуста — троянд цілунок багрянистий,
Вогнем який горить у вечорінні
В саду персидським — хмельнім і тінистім,
Де тиша пізнає видінь сп'яніння.

II місце – Вікторія Миклащук (СумДУ)

Голос у неї срібний

Сара Тіздейл

Голос у неї срібний, як води,
Що струменяють у завітному лісі,
Там, де лиш тиша має свободу
Десь у спокійнім і затишнім місці.

Думки її ніжніші за квіти,
Котрі цвітуть над священним потоком,
Там, де лиш тиша рече заповіти
Попід склепінням неба високим.

Наче пелюстки у неї цілунки
Світло злотаве ллють серед ночі.
В перських садах химерних і лунних
Тиша заплющує темнії очі.

III місце – Алла Великодна (СумДУ)

Her voice is like clear water

Sara Teasdale

Її голос — потік кришталевий,
Між каменів що виграва,
В лісах тих далеких і темних,
Де Тиша самотньо гуля.

Її помисли — лотос прозріння,
Що на водах священних горить,
Де під храму високим склепінням
Замріяно Тиша сидить.

Цілунки її — то троянди,

Що сяють в нічній темноті,
В садових персидських верандах,
Де Тиша блука в дрімоті.

Номінація художні переклади з німецької мови (Lydia Teuscher. Für dich)

I місце – Євгенія Сусіденко (СумДУ)

Для тебе

Лідія Тойшер

Хотів би я, щоб стало моїх сил
Ходою часу вмело володіти.
Заради тебе я б його спинив
І попросив би сонце вічно дніти.

Я б змусив місяць світло все його
Направити на твій шлях, точно знаю.
І темряву благав би одного –
Нехай вона тебе більш не лякає.

Стихійне лихо викликав би вмиць,
Якби цього бажала ти відверто.
Й зумів би із природою створить
Найкращії шедеври без мольберта.

Для тебе легко я б домовився з дощем
Про свіжий ливень, лиш би ти раділа.
Зробив я б все на світі – і трошки більше ще,
Аби ця посмішка ніколи не тьмяніла.

II місце – Юлія Лазуткіна (СумДУ)

Для тебе

Лідія Тойшер

Для тебе зупинила б час,
Якби на те я мала сили.
Щоб твій вогонь в душі не згас,
Вогню у сонця попросила б.

Для тебе місяць золотий
Умовила б не сходить з неба
Й веліла б зорям я світить,
Щоб морок не підкравсь до тебе.

Для тебе я змогла б спинить
Вируючі річкові води,
Щоб ти побачив у ту мить
Усю величну міць природи.

Для тебе б пролилась дощем,
Щоб змити всі твої скорботи.
Багато я зробила б ще,
Щоб усміх з вуст твоїх не сходив.

III місце – Марія Тітарева (СумДУ)

Для тебе

Лідія Тойшер

Коли б я мав таке уміння,
Я б зупинив для тебе час.
І тепле сонячне проміння
Холодним днем зіграло б нас.

Я б саявом місячним щоночі
Вдивлявся в дзеркало ріки,
В твої бездонні сині очі,
Що майорять немов зірки.

Я б змусив моря горді хвилі
Тобі можуть свою віддати,
Й природи чарівні стихії
Тобі картини малювати.

Я б зупинив для тебе зливу,
І хмари темні розігнав.
Я би зробив усе можливе,
Аби твій сміх завжди лунав.

Номінація вірші англійською/німецькою мовами

I місце – Олександра Дейнега (Запорізький національний університет)

Unsere Station

Die Liebe eroberte plötzlich mein Herz,
Begleitetes früher von hässlichem Schmerz.
Ich brauche nun keine Mittel seitdem,
Nur glaube an uns, an die Zukunft sehr gern.

Die Hoffnung dringt in mein Leben so schnell,
Dass war die Sonne niemals so hell.
Ich atme, fast frisch und fast frei,
Kaum rechne ich Sterne bis drei.

Bis drei, denn ich brauche nicht mehr,
Meine Seele ist denn schon nicht leer.
Ich lebe und liebe, und träume davon,
Dass gibt es am Ende nur eine Station.

II місце – Іван Степаненко (Центральноукраїнський державний педагогічний університет імені Володимира Винниченка)

Jahreszeiten

Mein Frühling tritt fließend in Tanz
Mit heimlichen Schritten Bewegung.
Man spürt seine Ruhe und Glanz,
Foxtrott bringt dem Leben Erregung.

Der Sommer bewegt sich im Takt,
Die Strahlen erhitzen das Herz.
Sein Samba umarmt mit der Kraft,
Mit fröhlichem Lächeln und Scherz.

Herbsttango bedeckt Blätterfall.
Er riecht nach der Leidenschaft sehr.
Und Atem der Liebe schwebt überall,
Der Tanz stellt die Laune her.

Der Zauberwalzer mit Flocken gehüllt
Da flüstert die Wörter des Märchens.
Es spielt Symphonie von dem Pult,
Begeistert zum Tanz Frühlingmädchen.

III місце – Марина Вовна (Київський національний університет імені Тараса Шевченка)

Es war ein Mann, der wollte nichts.
Er schwamm mit Strom und kein Notiz
Er machte im Roman des Lebens
Und statt irgendeines Strebens
Er spielte nur die Nebenrolle
Und hatte niemals die Kontrolle.
Das Leben war im vollen Frieden,
Er wollte nicht Charakter schmieden.
Die Jahre waren schon vorbei.
Worauf konnte er stolz sein?
In seinem Meer herrschte Stille
Und seine üblichen Motive
Begleiteten ihn bis zum Tod.
Man ist in ständiger Zeitnot
Und sagt, dass niemand alles schafft
Aber warum man keine Probe macht?